

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez REA zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem pisma potwierdzającego zawieszenie umowy o udzielenie dotacji – Niezastosowanie art. 33.2.1 lit. b) umowy o udzielenie dotacji 874904-TTD.EU – „Materialny wpływ” zarzucanych „systemowych lub powtarzających się błędów, nieprawidłowości, nadużyć finansowych lub poważnych naruszeń obowiązków” na umowę o udzielenie dotacji TTD.UE.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad dobrej administracji określonych w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ogólnych zasad prawa Unii – pewności prawa, uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności, a także obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 ust. 2 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2022 r. – HB/Komisja

(Sprawa T-444/22)

(2022/C 359/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HB (przedstawiciel: adwokatka L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
w konsekwencji,
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 13 maja 2022 r., doręczonej w dniu 16 maja 2022 r. na mocy której pozwana dokonała potrącenia, z jednej strony, wierzytelności posiadanej przez skarżącą względem pozwanej z tytułu kosztów, którymi została obciążona Komisja w wyrokach z dnia 21 grudnia 2021 r., HB/Komisja (T-795/19, niepublikowanym, EU:T:2021:917) i z dnia 21 grudnia 2021 r., HB/Komisja (T-796/19, niepublikowanym, EU:T:2021:918), z drugiej strony, z wierzytelnością, którą Komisja twierdzi, że posiada względem skarżącej z tytułu decyzji o odzyskaniu z dnia 15 października 2019 r. kwoty 1 197 055,86 EUR (zamówienie CARDS/2008/166–429) (kwota główna);
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkodę majątkową;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Komisji do wydania zaskarżonej decyzji i braku podstawy prawnej tej decyzji;
  2. Zarzut drugi dotyczący, z jednej strony, tego że Komisja nie posiadała, na podstawie rozporządzeni finansowego, wierzytelności pieniężnej względem skarżącej, i z drugiej strony, naruszenia rozporządzenia finansowego i art. 266 TFUE.
-